

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj**

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail: FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA NR.250 din 14 octombrie 2011

Privind solutionarea constatatiei formulată de către S.C. X S.R.L. cu sediul social în loc. X, strada X nr. X județul Sălaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr.X din X.X.X.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Sălaj a fost înștiințată de către Activitatea de Inspectie Fiscală Sălaj prin adresa nr. X din X.XX cu privire la contestatia formulată de către S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X.

Urmare analizei modului de îndeplinire a condițiilor de procedură prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data formulării contestației, s-au constatat următoarele:

Contestatia este formulată în termenul legal de 30 de zile prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, este semnată către administratorul societății și se îndreaptă împotriva Raportului de inspectie fiscală nr.X din data de X.

Prin contestația formulată nu este precizat obiectul contestației respectiv sume și măsuri stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 206 alin (1) lit.a) și e), alin.(3), 207 și 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să solutioneze contestația formulată.

I. S.C. X S.R.L. formulează contestație împotriva Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X arătând următoarele:

- la data controlului firma se afla în suspendare;
- reprezentantului societății nu i se pare normal să se aplice TVA doar la sumele încasate netinându-se cont de TVA la cumpărarea mărfii;
- la valoarea constatată se aplică majorări și penalități.

II. Din Raportul de inspectie fiscală nr. X din data de X, înregistrat la A.C.F. Sălaj sub nr. X din X referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

Elaborat de:, Comp. Solutionare contestatii,
Decizia- x
14.10.2011

La S.CX S.R.L s-a desfășurat inspectia fiscală perioada supusă controlului cuprinzând intervalul de timp X-X.

În perioada verificată societatea a desfășurat ca activitate de bază atât comerț cu amănuntul al produselor alimentare cât și al produselor de mobilier.

Temeiul legal al verificării: OG 92/2003 republicată, Legea 571/2003 privind Codul fiscal, HG nr. 44/2004.

SC X SRL nu este înregistrată ca plătitoare de TVA.

În urma verificării documentelor puse la dispoziție de către reprezentanții societății, echipa de inspectie fiscală a constatat faptul că societatea a realizat la data de X o cifră de afaceri de X lei, depășind plafonul de 35000 euro prevăzut la art. 152 din Legea 571/2003 cu modificările ulterioare, respectiv suma de 119000 lei, având obligația înregistrării în scopuri de tva așa cum este prevăzut la art. 152 alin.(6).

SC X SRL nu a respectat prevederile art. 152 alin.(6) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare motiv pentru care organul de inspectie fiscală a stabilit taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu pct. 62 alin.(2) din HG nr. 44/2004.

În concluzie SC X SRL avea obligația ca până la 10 decembrie 2009 să solicite organului fiscal înregistrarea în scopuri de tva urmând ca de la data de 01.01.2010 să devină plătitor de tva.

În conformitate cu art. 153 alin.(7) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal s-a procedat la stabilirea tva de plată începând cu data de 01.01.2010.

Echipa de inspectie fiscală a efectuat verificarea documentelor contabile până la data de 30.10.2010 deoarece conform rezoluției nr. 4748/01.11.2010 societatea și-a suspendat activitatea pe o perioadă de 3 ani începând cu data de 01.11.2010 până la data de 01.11.2013.

Echipa de control a luat în calcul operațiunile taxabile reprezentate de volumul de venituri realizat după depășirea plafonului de scutire la care s-a aplicat cota standard de impozitare stabilind următoarele:

- Total venituri realizate de societate din vânzarea de mobilier și alimente pentru perioada 01.01.2010-31.12.2010 = 163408,69 lei;

- Total venituri realizate în perioada 01.01.2010-30.06.2010 = X lei (cota de 19%);

- Total venituri realizate în perioada 01.07.2010-31.12.2010 = X lei (cota de 24%)

Pentru perioada 01.01.2010-30.06.2010 societatea datorează taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei (Xx19%) iar pentru perioada 01.07.2010-31.12.2010 X lei (Xx24%).

În urma verificării documentelor contabile puse la dispoziția societății s-a constatat faptul că societatea a înregistrat în evidența contabilă suma de 9149,4 lei reprezentând sume imputate angajaților conform deciziilor de imputare nr. 1/08.06.2010 și nr. 2/08.06.2010. În conformitate cu art. 128 alin.(4) lit.c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal sumele constatate lipsă se supun taxei pe valoarea adăugată, rezultând suma de X lei.

Total TVA stabilită suplimentar X lei.

Societatea are dreptul la deducerea TVA aferentă bunurilor aflate în stoc la momentul trecerii la regimul normal de taxare, bunurilor de capital aflate în folosință cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii să nu fi expirat.

Societatea și-a suspendat activitatea începând cu data de 01.11.2010. La încetarea voluntară a activității societatea trebuia să aibă în vedere prevederile cuprinse

Elaborat de:, Comp. Solutionare contestatii,
Decizia- x
14.10.2011

la art. 148 lit.c) din Legea 571/2003, republicată, la pct. 53 alin.(7) din HG 44/2004 la art.149 alin.(4) lit.c) respectiv pct.54. alin.4 din Normele de aplicare a Legii 571/2003 aprobate prin HG 44/2004.

În conformitate cu art. 156. 2 din Legea 571/2003 societatea avea obligația să depună deconturi de TVA trimestrial.

Pentru nevirarea la termenele stabilite prin lege a obligațiilor fiscale reprezentând TVA societatea datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere, calculate conform prevederilor legale, în sumă totală de X lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, sustinerile contestatarii precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

În fapt la S.C. X S.R.L s-a desfășurat inspectia fiscală perioada supusă controlului cuprinzând intervalul de timp X-X.

În perioada verificată societatea a desfășurat ca activitate de bază atât comerț cu amănuntul al produselor alimentare cât și al produselor de mobilier.

Temeiul legal al verificării: OG 92/2003 republicată, Legea 571/2003 privind Codul fiscal, HG nr. 44/2004.

SC X SRL nu este înregistrată ca plătitoare de TVA.

În urma verificării documentelor puse la dispoziție de către reprezentanții societății, echipa de inspectie fiscală a constatat faptul că societatea a realizat la data de 31.11.2009 o cifră de afaceri de X lei, depășind plafonul de 35000 euro prevăzut la art. 152 din Legea 571/2003 cu modificările ulterioare, respectiv suma de 119000 lei, având obligația înregistrării în scopuri de tva așa cum este prevăzut la art. 152 alin.(6).

SC X SRL nu a respectat prevederile art. 152 alin.(6) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare motiv pentru care organul de inspectie fiscală a stabilit taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu pct. 62 alin.(2) din HG nr. 44/2004.

În concluzie SC X SRL avea obligația ca până la 10 decembrie 2009 să solicite organului fiscal înregistrarea în scopuri de tva urmând ca de la data de 01.01.2010 să devină plătitor de tva.

În conformitate cu art. 153 alin.(7) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal s-a procedat la stabilirea tva de plată începând cu data de 01.01.2010.

Echipa de inspectie fiscală a efectuat verificarea documentelor contabile până la data de 30.10.2010 deoarece conform rezoluției nr. X/X societatea și-a suspendat activitatea pe o perioadă de 3 ani începând cu data de 01.11.2010 până la data de 01.11.2013.

Echipa de control a luat în calcul operațiunile taxabile reprezentate de volumul de venituri realizat după depășirea plafonului de scutire la care s-a aplicat cota standard de impozitare stabilind următoarele:

- Total venituri realizate de societate din vânzarea de mobilier și alimente pentru perioada 01.01.2010-31.12.2010 =X lei;

- Total venituri realizate în perioada 01.01.2010-30.06.2010 =X lei (cota de 19%);

- Total venituri realizate în perioada 01.07.2010-31.12.2010 =X lei (cota de 24%)

Pentru perioada 01.01.2010-30.06.2010 societatea datorează taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei (Xx19%) iar pentru perioada 01.07.2010-31.12.2010 X lei (Xx24%).

Elaborat de:, Comp. Solutionare contestatii,
Decizia- x
14.10.2011

În urma verificării documentelor contabile puse la dispoziția societății s-a constatat faptul că societatea a înregistrat în evidența contabilă suma de X lei reprezentând sume imputate angajaților conform deciziilor de imputare nr. XX și nr. X/X. În conformitate cu art. 128 alin.(4) lit.c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal sumele constatate lipsă se supun taxei pe valoarea adăugată, rezultând suma de X lei.

Total TVA stabilită suplimentar X lei.

Societatea are dreptul la deducerea TVA aferentă bunurilor aflate în stoc la momentul trecerii la regimul normal de taxare, bunurilor de capital aflate în folosință cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii să nu fi expirat.

Societatea și-a suspendat activitatea începând cu data de 01.11.2010. La încetarea voluntară a activității societatea trebuia să aibă în vedere prevederile cuprinse la art. 148 lit.c) din legea 571/2003, republicată, la pct. 53 alin.(7) din HG 44/2004 la art.149 alin.(4) lit.c) respectiv pct.54. alin.4 din Normele de aplicare a legii 571/2003 aprobate prin HG 44/2004.

În conformitate cu art. 156. 2 din Legea 571/2003 societatea avea obligația să depună deconturi de TVA trimestrial.

Pentru nevirarea la termenele stabilite prin lege a obligațiilor fiscale reprezentând TVA societatea datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere, calculate conform prevederilor legale, în sumă totală de 10932 lei.

S.C. X S.R.L. formulează contestație împotriva Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X arătând următoarele:

- la data controlului firma se afla în suspendare;
- reprezentantului societății nu i se pare normal să se aplice TVA doar la sumele încasate netinându-se cont de TVA la cumpărarea mărfii;
- la valoarea constatată se aplică majorări și penalități.

Cu adresa înregistrată la societate sub nr. X din X și la DGFP Sălaj sub nr. X din X societatea depune o completare la contestația formulată împotriva Raportului de inspectie fiscală nr.X din data de X prin care arată următoarele:

- La data formulării contestației împotriva Raportului de inspectie fiscală întocmit la data de X s-a formulat implicit contestație și împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

-Decizia de impunere este un act care a rezultat în urma întocmirii raportului de inspectie fiscală, drept urmare consideră că acesta face parte integrantă din actul inițial, fapt pentru care atâta timp cât s-a contestat actul inițial efectele acelei contestații se resfrâng și asupra deciziei de impunere.

-Consideră că DGFP Sălaj prin compartimentul de soluționare a contestației avea obligația comunicării unui punct de vedere în termen de 45 zile cu privire la contestația formulată.

-Precizează că nu este normal să nu se ia în considerare și TVA deductibilă ci numai cea colectată.

-Din suma inițială de X societății i se pare normal să se scadă TVA deductibilă în cuantum de X lei deoarece este dovedită prin acte contabile.

-Pe lângă faptul că nu s-a luat în considerare TVA deductibilă s-au aplicat și majorări de întârziere, sume pe care le consideră nereale.

-Firma fiind suspendată din data de X de la acea perioadă nemișcându-se activități comerciale nu a mai realizat nici venituri impozabile.

Elaborat de:, Comp. Soluționare contestații,
Decizia- x
14.10.2011

-Organele competente nu s-au autosesizat cu privire la faptul că s-a depășit plafonul de 35000 euro până la data controlului firmei cu aproximativ 1 an în urmă fiindu-i acceptată și cererea de suspendare.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care aceasta a fost formulată împotriva Raportului de inspectie fiscală nr. X din data de X și nu împotriva Deciziei de impunere nr. X din X emisă în baza raportului sus menționat.

În drept, art. 85 din O.G. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.”

Art. 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspectiei fiscale, **raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, fata de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspectiei fiscale.** În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Potrivit art. 206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată **“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat,** cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal” iar potrivit art. 209 alin. (1) din același act normativ:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

(...)”

La art. 107.1 din Hotărârea nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se prevede că:

“ Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;

Elaborat de:, Comp. Soluționare contestații,
Decizia- x
14.10.2011

(...)"

Astfel se retine, că, titlu de creanță pentru obligatiile datorate bugetului de stat îl constituie **decizia de impunere**, aceasta fiind cea care produce efecte juridice față de contribuabil la baza acesteia fiind **raportul de inspectie fiscală, act premergător emiterii deciziei de impunere**.

De asemenea, se retine că, raportul de inspectie fiscală nu reprezintă titlu de creanță fiind un act prin care se prezintă rezultatele inspectiei fiscale din punct de vedere faptic si legal .

Potrivit art 205 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **"Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condiile legii"** se retine că raportul de inspectie fiscală nu constituie titlu de creanță sau alt act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat.

Având în vedere prevederile art. 213 alin. (5) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată **"Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedură si asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza de fond a cauzei"**, D.G.F.P. Sălaj nu se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

Din Decizia de impunere nr.X/X privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală (existentă în copie la dosarul cauzei) emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr. X înregistrat la A.I.F. sub nr. X/X referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

2.1.1 Obligatii fiscale supimentare de plată

Taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată X lei

Majorări de întârziere X lei

2.1.2 Motivul de fapt

1.Societatea nu s-a declarat în termenul legal ca si plătitor de tva.

2. Societatea nu a achitat în termen taxa pe valoarea adăugată.

2.1.3 Temeiul de drept

1.Legea 571/2003 art. 152, H.G. 44/2003, OG 92/2003.

În ceea ce privește formularea coteștatiei împotriva Deciziei de impunere nr.X/X privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală la data de 13.10.2011 facem cunoscut contestatarei că, potrivit art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările si completările ulterioare:

"Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii" prevedere completată cu cele ale pct. 3.10 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul 2137/2011 al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscală unde se mentionează:

"3.10. Dispozitiile privind termenele din Codul de procedura civila se aplica în mod corespunzator, astfel:

1. Termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.”

Potrivit prevederilor legale citate contestatarul avea posibilitatea să depună contestație în termen de 30 zile de la data de 04.08.2011 data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X/X (conform confirmării de primire existente în copie la dosarul cauzei) respectiv în intervalul X-X.

Astfel contestația împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. X/X011 a fost formulată la data X și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj sub nr. X din data de X neintrând în calcul ziua când a început și nici ziua când s-a sfârșit termenul rezultând că acesta a fost depusă înafara termenului legal.

Pe cale de consecință, prin nerespectarea procedurii legale de depunere a contestației societatea a decăzut din dreptul de a i se soluționa pe fond cauza, astfel că, potrivit prevederilor art. 213 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 213

Soluționarea contestației

(...)

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Ordinul 2137/2011 al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la pct. 9.4. prevede:

“ În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație.”.

Având în vedere cele arătate, în temeiul actelor normative enunțate urmează să se respingă contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X/X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale.

Pentru considerentele arătate, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

D E C I D E:

1. Respinge ca inadmisibilă contestația formulată de către S.C. X S.R.L. împotriva măsurilor referitoare la taxa pe valoarea adăugată și majorările de întârziere aferente stabilite prin Raportul de inspectie fiscală nr. X din data de X.

2. Respinge ca nedepusă în termen contestația formulată de către S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. X/X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală.

Elaborat de:, Comp. Soluționare contestații,
Decizia- x
14.10.2011

3. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

4 ex.

Elaborat de:, Comp. Solutionare contestatii,
Decizia- x
14.10.2011